वासवस्येति ॥ वासवहस्ते स्वर्गिभोग्यममृतं ॥ ब्रह्मणोहस्तेच योगिभोग्यममृतं तदानयनवचोऽत्युक्त्यलंकारपरं ॥२८ ॥ समुत्क्षिप्य स्वस्थानादुत्पाटनपूर्वकंगृहीत्वा यद्वा ततःपरतोपिगच्छेयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वेगवन्निति संबुद्धिः ॥ ३१ ॥ त्वत्संबंधिन्यां कल्याणवृद्धौ रुचिराभिलाषोऽस्ति ॥ यद्वा तव कल्याणं वांछितारः ॥ ३२ ॥

वासवस्यसवज्रस्यब्रह्मणोवास्वयंभुवः ॥ विक्रम्यसहसाहस्तादमृतंतदिहानये ॥ २८ ॥ लंकांवापिसमुत्क्षिप्यगच्छेयमितिमेमतिः ॥ तमेवंवानरश्रेष्ठंगर्जंतममितप्रभं ॥ २९ ॥ प्रहृष्टाहरयस्तत्रसमुदैक्षंतविस्मिताः ॥ तच्चास्यवचनंश्रुत्वाज्ञातीनांशोकनाशनं ॥ ३० ॥ उवाचपरिसंहृष्टोजांबवान्प्लवगेश्वरः ॥ वीरकेसरिणःपुत्रवेगवन्मारुतात्मज ॥ ३१ ॥ ज्ञातीनांविपुलःशोकस्त्वयातातप्रणाशितः ॥ तवकल्याणरुचयःकपिमुख्याःसमागताः ॥ ३२ ॥ मंगलान्यर्थसिद्ध्यर्थंकरिष्यंतिसमाहिताः ॥ ऋषीणांचप्रसादेनकपिवृद्धमतेनच ॥ ३३ ॥ गुरूणांचप्रसादेनसंप्लवत्वंमहार्णवं ॥ स्थास्यामश्चैकपादेनयावदागमनंतव ॥ ३४ ॥ त्वद्गतानिचसर्वेषांजीवनानिवनौकसां ॥ ततस्तुहरिशार्दूलस्तानुवाचवनौकसः ॥ ३५ ॥ कोपिलोकेनमेवेगंप्लवनेधारयिष्यति ॥ एतानीहनगस्यास्यशिलासंकटशालिनः ॥ ३६ ॥ शिखराणिमहेंद्रस्यस्थिराणिचमहांतिच ॥ येषुवेगंगमिष्यामिमहेंद्रशिखरेष्वहं ॥ ३७ ॥ नानाद्रुमविकीर्णेषुधातुनिष्पंदशोभिषु ॥ एतानिममवेगंहिशिखराणिमहांतिच ॥ ३८ ॥ प्लवतोधारयिष्यंतियोजनानामितःशतं ॥ ततस्तुमारुतप्रख्यःसहरिर्मारुतात्मजः ॥ आरुरोहनगश्रेष्ठंमहेंद्रमरिमर्दनः ॥ ३९ ॥ वृतंनानाविधैःपुष्पैःमृगसेवितशाद्वलं ॥ लताकुसुमसंबाधंनित्यपुष्पफलद्रुमं ॥ ४०

वृद्धमतं आशीर्वादः ॥ ३३ ॥ तव यावदागमनं एकपदेन स्थास्यामः त्वरया प्रियंश्रोतुं एकपादेनस्थित्वा तपश्चरिष्यामइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्लवनेसति ममवेगं नकोपि धारयिष्यति ॥ शिलासंकटं शिलासमूहः ॥ अतएव एतानि स्थिराणिशिखराणीत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धातुनिष्पंदः धातुसमूहः ॥ ३८ ॥ मारुतप्रख्यः तत्सदृशः ॥ ३९ ॥ मृगैःसेवितं शाद्वलं तृणवद्देशोयस्य ॥ ४० ॥